

OBŁOGA (6) *sb f*

Pierwsze o oraz a jasne; -ło- (5), -łó- (1) Mącz (5:1).

N sg obłoga (6).

Sł stp w innym znaczeniu, Cn notuje, Linde XVI(XVII) – XVIII w.

Ozdobne wykończenie odzieży, obramowanie; instita, limbus Mącz, Cn; effilatum, lacinia, orae, peniculamentum Mącz; fimbria Cn (6) : Effilatum, Obłogá Bramá/ Wyfziwánie ná kofzuli álbo infzem odzieniu. Mącz 127a; [Fimbria, der faum. P. Bram/ padołek/ obłogá/ obrámowanie. Volck 214, Nnn3v].

Wyrażenia: »obłoga nadolna« (2): Peniculamentum, Brzeg álbo obłogá nadolna v fukniey. Mącz 289d, 267b.

»obłoga około sukni« (1): Orae, Obłogá álbo bramá około fukni nadolna yákie miewáją białe głowy. Mącz 267b.

»obłoga u szat(y) (a. sukniej), [na szacie]« (4): Podwiąská też tráktá álbo obłogá v niewieściech fízát/ brama. Mącz 171c, 181d, 193d, 289d; [Limbus [...] obłogá bramá ná fzácie. Volck 328, 307].

Synonimy: bram, brzeg, krajka, obramowanie, podołek, podwiązka, stroj, wyszywanie.

JB